

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

megen vægt på. Men når jeg har taget dette lille forbehold, vil jeg gerne føje til, at vi må jo være opmærksom på og har for så vidt også erfaring for, at uforudsete situationer kan opstå, situationer, som kræver, at der handles meget hurtigt. Vi har jo også, som nævnt af tidligere ordførere, paralleller på det lovgivningsmæssige område at kunne trække til andre lande. Mens andre lande, der står i samme situation som vi, i deres erhvervsliv har ressourcer, som sætter dem i stand til at klare sig, er vi meget sårbare over for svigtende tilførsler udefra. Det er vel derfor på denne baggrund nødvendigt at give handelsministeren en sådan bemyndigelse til at kunne handle hurtigt, til meget hurtigt at kunne sætte et fordelingsapparat på benene, handle hurtigt for derved at forhindre, at kostbar tid, som ikke senere kan indvindes, går tabt.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg vil håbe, at der må blive mulighed for i alle tilfælde, selv om der skal handles hurtigt, at kalde det udvalg ind, som arbejder med disse ting, valutaudvalget, at der altså kun i helt ekstreme tilfælde vil blive handlet uden forudgående drøftelse med valutaudvalget.

Og må jeg så til allersidst foruden at give mit partis tilslutning til lovforslaget udtale det håb, at forslaget, når det bliver til lov, må blive en af den slags love, der aldrig vil blive behov for at drage nytte af.

Poul Dam: Vi mener, at der er brug for en lov af denne art, og vi er naturligvis glade for dem, der omvender sig, selv om det havde været rarere, om det var sket lidt tidligere.

Vi er villige til at deltage i udvalgsarbejdet, og vi vil dér særlig interessere os for det spørgsmål, om det overhovedet er nødvendigt at have regler for det meget hypotetiske tilfælde, at valutaudvalget ikke skulle kunne indkaldes. Den tid, det rent administrativt vil tage at forberede foranstaltninger, vil jo ikke være helt kort, og man må under alle omstændigheder kunne få valuta-

udvalget ind lige så hurtigt. Jeg er i hvert fald bekymret ved at give regeringen dette carte blanche; jeg tror, der kan handles med valutaudvalgets tilslutning i alle tilfælde.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker for den for så vidt almindelige tilslutning til dette lovforslag, omend der hist og her har været dryppet lidt malurt i bægeret. Jeg har lagt stor vægt på, at dette lovforslag i alt fald kom frem inden den 15. marts, således at en behandling, der eventuelt kan føre til en fuldendelse, kan ske allerede i indeværende folketingssamling.

Forholdet er jo det, at jeg har fået en nærmere indsigt i de kvaler, man i handelsministeriet og i den daværende regering havde omkring situationen i sommeren 1967. Jeg har sat mig ind i dette stof, og det er min bestemte opfattelse, at vi i hvert fald ikke fra handelsministeriets side kunne undlade af fremkomme med et lovforslag; for så ville sommerperioden jo i denne henseende begynde den 15. marts og vare, indtil folkettingen igen var inde, medmindre vi ville kalde folkettingen ind i tilfælde af en krisesituation som den i fjor, hvorved vi kunne stå som bidragyder til internationale vanskeligheder ved at vedtage en beredskabslov uden for samlingen og midt under den hektiske situation. Som det er nu, er i alt fald folkettingen medansvarligt for, om man ønsker denne lov eller ej.

Loven er jo en bemyndigelseslov, og jeg ser ingen anden udvej end bemyndigelseslovens vej, når det drejer sig om en situation, der ikke foreligger, men kan komme til at foreligge. Den tager naturligvis hovedsagelig sigte på olieprodukter, idet dog også andre varer kan komme ind under lovens område, men hvad angår olieprodukterne, er det klart og tydeligt, at man tilsigter at gennemføre den hurtigst mulige rationering for at undgå den hamstring, der ellers opstår, og som også opstod i fjor.

Det er imidlertid kun den ene side af bemyndigelsesloven og de skridt, der kan træffes ifølge den. Den anden side er at